

A doua declarație din jungla Lacandon

EZLN

Astăzi spunem: Nu! Nu ne predăm!

Către poporul din Mexic:

Către popoarele și guvernele lumii:

Armata Zapatistă de Eliberare Națională, aflată în război cu guvernul din 1 ianuarie 1994, vi se adresează pentru a face cunoscute următoarele:

Frați și surori mexicane: În decembrie 1993 am spus: „Ajunge!“ Pe 1 ianuarie 1994 am făcut apel la puterile legislative și juridice să își asume responsabilitatea constituțională și să se abțină de la politicile genocidale pe care executivul federal le impune poporului nostru. Ne bazăm pe dreptul nostru constituțional de a aplica Articolul 39 al Constituției politice a Statelor Unite Mexicane.

Guvernul a răspuns la acest apel cu o politică de exterminare și minciuni. Puterile din Mexic au ignorat cerința noastră dreaptă și au permis un masacru. Cu toate acestea, masacrul nu a durat decât 12 zile. O altă forță, superioară oricărei puteri politice sau militare, s-a impus părților implicate în acest conflict. Societatea civilă și-a asumat datoria de a păstra țara noastră. Și-a arătat dezaprobarea față de masacru și ne-a obligat și pe noi să intrăm în dialog cu guvernul. Considerăm că nu mai putem permite ascensiunea partidului politic care a stat la putere atât de mult. Acest partid, care a ținut pentru sine fructele muncii fiecărui mexican, nu mai poate fi lăsat să continue. Considerăm că și corupția alegerilor prezidențiale care susține acest partid ne încalcă libertatea și nu trebuie lăsată să continue. Considerăm că acest partid impune o cultură a fraudei cu care încalcă democrația. Considerăm că dreptatea există doar pentru cei corupți și puternici. Considerăm că trebuie să construim o societate în care cei care conduc o fac prin voința poporului. Nu există nicio altă cale.

Aceste lucruri sînt înțelese de orice mexican cinstit din societatea civilă. Doar cei al căror succes s-a bazat pe înșelarea încrederii publice, cei care protejează criminali și ucigași, prostituind dreptatea, cei care recurg la asasinatle politice și fraudă electorală pentru a-și impune voința, doar ei se opun cerințelor noastre.

Doar acești politicieni fosilizați încearcă să șteargă din conștiința națională țipătul pe care toată țara l-a preluat de la 1 ianuarie 1994: „Ajunge!“

Nu vom permite acest lucru. Astăzi nu facem apel la acele puteri slabe din Mexic ce refuză să își asume datoriile constituționale și se lasă controlate de guvernul federal. Dacă legislativul și judecătoria nu au demnitate, atunci alții, care înțeleg că trebuie să servească poporul, iar nu individul, vor păși în față. Apelul nostru transcende întrebările despre mandatele prezidențiale sau alegerile următoare. Suveranitatea noastră se bazează pe societatea civilă. Doar poporul poate altera sau modifica forma guvernării noastre. De aceea, poporului îi este adresată această a doua declarație din jungla Lacandon:

Unu. Am respectat convențiile internaționale de război în timpul acțiunilor noastre militare. Aceste convenții ne-au permis să fim recunoscuți ca forță beligerentă de forțele naționale și străine. Vom continua să respectăm aceste convenții.

Doi. Dăm ordin tuturor forțelor noastre regulate și neregulate, atât din interiorul teritoriului național, cât și din afara țării, să continue încetarea unilaterală a focului. Vom continua să respectăm încetarea focului pentru a permite societății civile să se organizeze în orice forme considerate pertinente pentru realizarea unei tranziții către democrație în țara noastră.

Trei. Condamnăm amenințările aduse societății civile prin militarizarea țării, cu personal și echipamente moderne de reprimare, în această perioadă de dinaintea alegerilor federale. Fără îndoială, guvernul Salinas încearcă să se impună prin fraudă. Nu vom permite acest lucru.

Patru. Propunem tuturor partidelor politice independente care suferă din cauza intimidării și a represiunii drepturilor lor politice – aceleași intimidare și represiune de care a suferit poporul nostru în ultimii șaizeci de ani – să se declare în favoarea unui guvern de tranziție, în timp ce ne îndreptăm spre democrație.

Cinci. Respingem manipularea și încercările de a separa cerințele noastre juste de cerințele poporului mexican. Noi sîntem mexicani și nu vom abandona cerințele sau armele pînă cînd nu vom avea democrație, libertate și dreptate pentru toți.

Șase. Reiterăm deschiderea noastră pentru găsirea unei soluții politice de tranziție către democrație în Mexic. Facem apel la societatea civilă să-și reia rolul de protagonist pe care și l-a asumat inițial pentru a opri faza militară a conflictului. Facem apel la societatea civilă să organize singură eforturile pașnice pentru democrație, libertate și dreptate. Schimbarea democratică e unica opțiune alternativă la război.

Șapte. Facem apel la toate sectoarele oneste ale societății civile să participe la Dialogul Național pentru Democrație, Libertate și Dreptate.

Din aceste motive declarăm, fraților și surorilor:

După începutul războiului, în ianuarie 1994, țipătul organizat al poporului mexican a oprit luptele și a cerut un dialog între forțele combatante. Guvernul federal a răspuns cerințelor juste ale EZLN cu o serie de oferte care nu atingeau problema esențială: lipsa dreptății, libertății și democrației în Mexic.

Răspunsul slab al guvernului federal la cerințele EZLN arată ce e partidul politic la putere și care sînt limitele impuse de el. E un sistem care îngăduie ca anumite sectoare din zona rurală mexicană, cu rădăcini care au menținut partidul la putere, să treacă peste puterea constituțională. Acest sistem al complicității au făcut posibile existența și beligeranța șefilor locali [caciques], puterea omnipotentă a fermierilor și afaceriștilor și răspîndirea traficului de droguri. Pînă și faptul că guvernul ne-a oferit așa-numitele Propuneri pentru o pace demnă în Chiapas a provocat agitații frenetice și opoziție deschisă din partea acestor sectoare. Sistemul politic unipartinic încearcă să facă manevre în interiorul acestui orizont redus. Nu poate aliena aceste sectoare fără să se atace singur, dar nu poate nici lăsa lucrurile așa cum sînt, fiindcă va avea de-a face cu furia popoarelor indigene și a țăranilor [campesinos]. Cu alte cuvinte, realizarea acestor propuneri ar însemna în mod necesar moartea sistemului de partid-stat. Prin sinucidere sau execuție, moartea sistemului politic mexican din prezent este o precondiție necesară, dar nu și suficientă, pentru tranziția la democrație în țara noastră. Nu vor exista soluții reale pentru Chiapas pînă cînd situația întregului Mexic nu va fi rezolvată.

EZLN înțelege că problema sărăciei din Mexic nu este cauzată doar de lipsa resurselor. Concepția noastră fundamentală și poziția noastră e că orice eforturi numai vor amîna rezolvarea problemei, dacă nu sînt făcute în contextul unor noi relații politice locale, regionale și naționale – relații caracterizate de democrație, libertate și dreptate. Problema puterii nu e cine se află la conducere, ci cine exercită puterea. Dacă puterea este exercitată de majoritatea poporului, partidele politice vor fi obligate să-și înainteze propunerile poporului, în loc să vorbească în interiorul partidului.

Dacă repositionăm puterea în contextul democrației, libertății și dreptății, aceasta va crea o nouă cultură politică în rîndul partidelor. Un nou tip de conducător politic se va naște și, fără îndoială, noi tipuri de partide politice.

Nu propunem o nouă lume, ci ceva mult mai anterior: o anticameră către noul Mexic. Rezultatul acestei revoluții nu va fi o nouă clasă, o fracțiune de clasă sau un grup la putere. Ea va culmina cu un „spațiu“ liber și democratic pentru lupta politică, născut deasupra cadavrului fetid al sistemului de partid-stat și al prezidențialismului. O nouă raportare politică se va naște, care nu va fi bazată pe confruntarea între organizațiile politice, ci pe confruntarea propunerilor politice cu diferitele clase sociale. Conducerea politică va depinde de sprijinul acestor clase sociale, și nu doar de simpla exercitare a puterii. În această nouă raportare politică, diferitele propuneri politice (socialism, capitalism, democrație socială, liberalism, democrație creștină etc.) vor trebui să convingă majoritatea națiunii că propunerea lor e cea mai bună pentru țară. Iar grupurile la putere vor fi „supravegheate“ de popor, fiind obligate să raporteze permanent ce au făcut, iar poporul va putea decide dacă rămîn la putere sau nu. Plebiscitul e o formă reglementată a confruntării între putere, partide politice și națiune, care își merită relevanța în cea mai înaltă lege a țării.

Actuala legislație a Mexicului e prea restrictivă pentru aceste noi relații politice între cei guvernați și guvernanți. E nevoie de o Convenție Democratică Națională, din care se va putea forma un guvern provizoriu sau de tranziție, fie prin demisia executivului federal, fie prin alegeri.

Această Convenție Democratică Națională și guvernul de tranziție ar trebui să ducă la formularea unei noi constituții, iar în contextul acestei noi constituții ar trebui susținute noi alegeri. Suferința

provocată de acest proces va fi mai mică decât daunele cauzate de un război civil. Profetia Sud-Estului e validă pentru toată țara. Putem învăța din cele ce au avut deja loc, pentru a îngădui o naștere cu mai puține dureri a noului Mexic.

EZLN are propria sa concepție despre sistemul și direcția țării. Maturitatea politică a EZLN, ca reprezentant al unui sector al națiunii, e demonstrată de faptul că nu vrea să își impună concepția restului țării. EZLN cere tocmai ce este evident în sine: maturitatea politică a Mexicului și dreptul pentru toți de a decide, în mod liber și democratic, direcția pe care să o ia țara. Din această sinteză istorică nu va apărea doar un Mexic mai bun și mai drept, ci și un nou Mexic. De aceea ne punem viețile la bătaie: pentru ca mexicanii de mâine să moștenească o țară de care nu le e rușine.

EZLN, printr-un exercițiu democratic fără precedent într-o organizație armată, și-a consultat componentele pentru a decide dacă semnează sau nu acordul de pace propus de guvernul federal. Bazele indigene ale EZLN, văzînd că cerințele principale de democrație, libertate și dreptate nu au fost satisfăcute, au decis împotriva semnării propunerii guvernului.

Aflați sub asediu și sub presiunea diferitelor sectoare care ne amenință cu exterminarea dacă nu semnăm acordul de pace, noi, zapatistii, ne reafirmăm angajamentul de a obține pacea cu demnitate și dreptate. În lupta noastră se regăsește lupta demnă a strămoșilor noștri. Lupta pentru demnitate a insurgentului Vicente Guerrero – „Trăiește pentru patrie sau mori pentru libertate“ – răsună din nou prin glasurile noastre. Nu putem accepta pacea nedemnă.

Calea noastră a apărut din imposibilitatea de a ne lupta în pace pentru drepturile noastre elementare ca ființe umane. Cele mai valoroase asemenea drepturi sînt cele de a decide în mod liber și democratic forma guvernării. Posibilitatea unei schimbări pașnice către democrație și libertate se confruntă acum cu un nou test: procesul electoral care va avea loc în luna august 1994. Unii prezic apatie și deziluzie. Ei încearcă să profite de sîngele celor care cad în luptă, atît cea violentă, cît și cea pașnică, în orașe și în zona rurală. Proiectul lor politic e conflictul care speră că va izbucni după alegeri. Ei speră că demobilizarea politică va deschide din nou ușa războiului, despre care spun că e ceea ce va salva țara.

Alții speră că acest conflict armat va reîncepe înainte de alegeri, iar ei, profitînd de situația haotică, vor rămîne la putere. După cum au procedat și mai înainte, cînd au uzurpat voința populară prin fraudă electorală, acești oameni speră să profite de războiul civil preelectoral pentru a prelungi agonia unei dictaturi care a durat deja decenii. Și mai există alții, apocaliptici și sterili, care susțin că războiul e inevitabil și care așteaptă să vadă cadavrul dușmanului – sau cel al prietenului lor. Sectarii presupun în mod eronat că împușcăturile vor aduce zorii pe care i-a așteptat poporul nostru încă de cînd noaptea a căzut pe pămîntul mexican odată cu morțile lui Villa și Zapata.

Toți acești oameni care fură speranța presupun că în spatele armelor noastre se află ambiția și o agendă care ne va ghida în viitor. Ei se înșală. În spatele armelor noastre se află o altă armă: rațiunea. Iar speranța le animă pe ambele. Nu îi vom lăsa să ne fure speranța.

Trăgaciul a adus speranța la începutul anului. Acum e important ca speranța dată de marile mobilizări să ia locul de frunte care îi aparține de drept și în mod rațional. Steagul se află acum în mîinile celor care au nume și fețe, oameni buni și onești care umblă pe alte căi decît noi, dar care au aceleași idealuri. Îi salutăm și sperăm să ridice steagul acolo unde ar trebui să fie. Noi vom rămîne aici, așteptînd cu demnitate. Dacă steagul va cădea, vom ști să îl ridicăm din nou...

Acum e timpul ca speranța să se organizeze singură și să umble în văi și orașe, după ce a umblat în munți. Luptați cu armele voastre: nu vă preocupați de ale noastre. Noi știm cum să rezistăm pînă la capăt. Știm cum să așteptăm – și știm ce avem de făcut dacă ușile pe care umblă demnitatea vor fi închise din nou.

De aceea ne adresăm fraților și surorilor din diferitele organizații nonguvernamentale, din organizațiile indigene și campesino, muncitorilor din orașe și din zona rurală, profesorilor și studenților, femeilor casnice și celor care ocupă clădiri, artiștilor și intelectualilor, membrilor partidelor politice independente, mexicanilor.

Facem apel la toți pentru un dialog național pe tema democrației, libertății și dreptății. În acest sens lansăm prezenta:

Convocare a unei Convenții Democratice Naționale

Noi, Armata Zapatistă de Eliberare Națională, luptând pentru democrația, libertatea și dreptatea pe care o merită această țară, considerăm că:

Unu. Guvernul suprem a uzurpat legalitatea moștenită de la eroii Revoluției Mexicane. Doi. Constituția existentă nu reflectă voința populară a poporului mexican.

Trei. Demisia uzurpatorului, executivul federal, nu e suficientă. O nouă lege e necesară pentru o nouă țară care se va naște din luptele tuturor mexicanilor onești.

Patru. Orice formă de luptă e necesară pentru a realiza tranziția la democrație în Mexic.

Facem apel la convocarea unei Convenții Democratice, națională, suverană și revoluționară, din care se vor forma un guvern de tranziție și o nouă lege națională, o nouă constituție care va garanta îndeplinirea legală a voinței poporului.

Obiectivul fundamental al Convenției Democratice Naționale este organizarea expresiei civile și a apărării voinței populare.

Această Convenție Democratică va fi națională, în sensul că toate statele federației vor trebui să fie reprezentate. Va fi plurală, în sensul că toate forțele patriotice vor fi reprezentate. Va fi democratică, în sensul că va lua decizii prin consultarea națională.

Convenția va fi prezidată de civili, figuri publice cu prestigiu, în mod liber și voluntar, indiferent de afilierea lor politică, rasă, religie, sex sau vîrstă.

Convenția va fi lansată de comitetele locale, statale și regionale din fiecare ejido, așezare, școală și fabrică. Aceste comitete vor fi responsabile pentru colectarea propunerilor oamenilor pentru o nouă constituție și a cerințelor ce vor trebui satisfăcute de noul guvern format din Convenție.

Convenția trebuie să ceară alegeri libere și democratice și să lupte pentru respectarea voinței populare.

Armata Zapatistă de Eliberare Națională va recunoaște Convenția Democratică Națională ca reprezentant autentic al intereselor poporului mexican în tranziția către democrație.

Armata Zapatistă de Eliberare Națională, care se află acum pe tot teritoriul național, e în poziția de a se oferi poporului mexican ca armata ce garantează îndeplinirea voinței poporului.

Pentru prima întâlnire a Convenției Democratice, EZLN oferă ca loc de întâlnire o așezare zapatistă, cu toate resursele sale.

Data și locul primei sesiuni a Convenției Democratice Naționale vor fi anunțate cînd va veni timpul.

Frați și surori din Mexic: lupta noastră continuă. Steagul zapatist încă flutură în munții Sud-Estului mexican, iar azi spunem: Nu ne predăm!

Cu fața către munți, noi vorbim cu morții noștri, pentru ca vorbele lor să ne ghideze pe calea ce trebuie să o urmăm. Tobele au sunat, iar în vocea pămîntului se aud suferințele și istoria noastră.

„Totul pentru toată lumea“, spun morții noștri. Pînă cînd nu va fi așa, nu vom avea nimic.

Vorbiți cu ceilalți mexicani, găsiți în inimile voastre vocile celor pentru care luptăm. Invitați-i să facă pașii demni ai celor care nu au fețe. Chemați-i la rezistență, nu lăsați pe nimeni să primească ceva de la cei care conduc conducînd. Convingeți-i să nu vîndă un steag care aparține tuturor. Cereți mai mult decît cuvinte care să ne aline durerea. Spuneți-le să reziste împreună, să se împartă unii cu alții, să respingă ajutoarele de la cei puternici. Cereți ca toți oamenii buni din această țară să se organizeze cu demnitatea ce rezistă și nu se vinde, pentru ca mîine această demnitate să se organizeze, iar vorbele din inima majorității să devină realitate, să fie acceptate de cei care guvernează, impunînd calea cea bună a celui care conduce ascultînd.

Nu vă predați! Rezistați! Rezistați cu demnitate pe pămînturile bărbaților adevărați și ale femeilor adevărate! Fie ca munții să adăpostească suferința oamenilor de pe acest pămînt. Nu vă predați! Rezistați! Nu vă vindeți! Rezistați!

Așa au vorbit morții noștri, din inimile lor. Iar noi am văzut că vorbele morților noștri sînt bune, că spun adevărul, iar sfatul lor e demn. De aceea facem apel la toți frații și toate surorile indigene mexicane să reziste împreună cu noi. Facem apel la toți campesinos să reziste împreună cu noi, la muncitorii din fabrici, funcționarii, la cei din cartiere, la femeile casnice, studenți, profesori, la cei care trăiesc din

gînd și cuvînt, la toți cei care au demnitate și mîndrie, îi chemăm pe toți să reziste împreună cu noi, fiindcă guvernul rău se opune democrației pe pămîntul nostru. Nu vom accepta nimic ce provine din inima putrezită a guvernului rău, nicio singură monedă sau medicament, nicio piatră sau boabă de grîu, niciun aliment sau fărîmătură din ajutoarele oferite la schimb cu calea noastră demnă.

Nu vom lua nimic de la guvernul federal. Chiar dacă durerea și suferința noastră cresc; chiar dacă moartea stă cu noi la masă, pe pămînt și pe acoperiș; chiar dacă vedem că alții acum se vînd mîinii care îi oprimă; chiar dacă totul ne doare, iar durerea iese pînă și din pietre. Nu vom accepta nimic de la guvern. Vom rezista pînă cînd cel care conduce conduce ascultînd.

Frați și surori: Nu vă vindeți! Rezistați cu noi. Nu vă predați. Repetați odată cu noi: Nu ne vom preda! Vom rezista! Fie ca aceste cuvinte să nu fie auzite doar în munții Sud-Estului mexican, ci și în Nord și în peninsule. Să fie auzite pe ambele coaste. Să fie auzite în centrul țării. Să fie strigate prin văi și în munți. Să fie auzite în orașe și la țară. Uniți-vă vocile, frați și surori. Strigați împreună cu noi: Nu ne vom preda! Vom rezista!

Fie ca demnitatea să spargă asediul cu care ne sufocă mîinile murdare ale guvernului rău. Sîntem cu toții asediați: ei nu permit democrației, libertății și dreptății să intre pe teritoriul mexican. Frați și surori: sîntem cu toții asediați. Nu vă predați! Rezistați! Păstrați-vă demnitatea! Nu trebuie să vă vindeți!

La ce sînt bune bogățiile celor puternici, dacă nu pot cumpăra ce e mai valoros pe aceste pămînturi? Dacă demnitatea tuturor mexicanilor nu are preț, pentru ce e puterea celor puternici?

Demnitatea nu se predă! Demnitatea rezistă!

Democrație! Libertate! Dreptate!

Din munții Sud-Estului mexican,

Comitetul Clandestin Revoluționar Indigen,

Comandamentul General al Armatei Zapatiste de Eliberare Națională

Biblioteca Anarhistă

EZLN

A doua declarație din jungla Lacandon

Din IDEA artă+societate nr. 54

ro.theanarchistlibrary.org